

مسعود جوادیان

ره آورد سفر

رشد آموزش تاریخ در آنجا حضور یافته بودم، نه در نقش کارشناس گروه تاریخ (که چند سالی است، نیستیم).

در آن جمع با کار و حاصل زحمات خانم شهبازی آشنا شدم. گفت‌وگوی کوتاهی که در همین شماره می‌خوانید حاصل آن سفر است.

ذکر برخی از نیازها و مطالب مورد علاقه همکاران که از آن‌ها یادداشت برداشتم در پایان این گزارش خالی از فایده نیست:

۱. مطالب مرتبط با کتاب درسی تاریخ معاصر منتشر شود.

۲. ما باید حس کنیم مفیدیم و به مطالعه نیاز داریم که امکان آن فراهم نیست.

۳. کتاب‌های درسی [تاریخ] تحولی در دانش آموز ایجاد نمی‌کنند.

۴. تا زمانی که از کتاب تاریخ معاصر ایران سؤال‌هایی برای کنکور لحاظ نشود، دانش‌آموزان و اولیا به آن اعتنایی نخواهند کرد.

۵. به ما توصیه می‌کنند که در تدریس، به فهم مطالب اهمیت دهیم اما پرسش‌های دروس متمرکز، همه حافظه را مبنا قرار می‌هند!

۶. نباید به دبیران غیر متخصص اجازه تدریس تاریخ بدهند.

موضوع را دنبال نکرده بودند! منظور از درخواست‌شان چه بود؟ فرم اشتراک پر کرده بودند؟ به مدیر یا اداره درخواست داده بودند؟ می‌شد این را پرسید اما چه حاصل؟

تنی چند نیز شاکوی دلخور بودند که چرا مجله به صورت رایگان به ایشان داده نمی‌شود! حتی یکی از خانم‌ها پرسشی را با صدای بلند و تأکید بر کلمه «فاجعه» تکرار می‌کرد: «آیا این فاجعه نیست؟» «فاجعه نیست که مجله رایگان در اختیارشان قرار نمی‌گیرد؟» گفتیم: اصلاً فرض کنید تاکنون رشد آموزش تاریخ وجود نداشت و تازه قرار است منتشر شود. دوست دارید چه مطالبی در آن چاپ شود؟ چه نیازی دارید؟ چه مطالبی منتشر کنیم که برای شما مفید باشد؟ به یاد ندارم به پرسش‌م پاسخی دادند یا نه. اما به جز یک نفر که درباره ضرورت انتشار مقالات مربوط به تاریخ معاصر سخن گفت فضای مجلس، به سوی کتاب‌های درس تاریخ لغزید و مشکلات و معضلات آن‌ها به ویژه کتاب تاریخ معاصر ایران.

طبق معمول با ناراحتی از کتاب مزبور سخن می‌گفتند و از تدریس آن در رنج بودند. چاره‌ای نداشتیم جز اینکه سکوت کنم و وارد این وادی نشوم؛ چون در نقش سردبیر

در اواخر مهر ماه سال گذشته با هماهنگی قبلی با سرگروه تاریخ استان سیستان و بلوچستان، (خانم قهقایی)، عازم زاهدان شدم تا در جمع دبیران استان حضور یابم. به خانم قهقایی گفته بودم که من به‌عنوان مؤلف کتاب درسی به آنجا نمی‌آیم بلکه به این منظور خواهم آمد که نظرات همکاران را درباره محتوای مجله رشد تاریخ جویا شوم و از آن‌ها بپرسم: آیا مقالات و مطالب مجله، توجه‌شان را جلب می‌کند؟ به کارشان می‌آید؟ در تدریس و تعمیق کتب درسی به آن‌ها کمک می‌کند؟ و....

پس از خوشامدگویی سرگروه استان - خانم قهقایی - و سخنان ایشان نوبت صحبت به من رسید. درباره مجله توضیحاتی دادم و خطاب به حضاران سؤال‌اتم را مطرح نمودم و منتظر طرح دیدگاه‌ها و نظرات آن‌ها شدم.

شماری از ایشان سخن را آغاز کردند. طبعاً هر کسی سخنی داشت: وقتی رشد تاریخ چاپ شد، درخواست‌مان را فرستادیم اما مجله برایم نیامد!

متحیر بودم چه بگویم. همان سال نخست چاپ مجله، یعنی سال ۷۸، درخواست داده بودند و چون به دستشان نرسیده بود،